

עין משפט
נר מצוה

צ"ג א מ"י פ"א מהלכות
מכירה הלכה כ' וסמג
עושין פז טו"ט ע' חו"מ
סימן קנ"ב סעיף י':
צ"ד ב מ"י פ"ד מהל'
סוטה הלי"ז:
צ"ה ג מ"י שס פ"ב
הלכה ב:
צ"ו ד מ"י שס הל"ח
ופ"ג הלי"ז:
צ"ז ה מ"י שס פ"ד
הלכה ז:

מוסף רש"י

עשר בחמות באפסר אחר.
גראה אליי שכולן קשורין
באפסר אחד והוא אחו בעלפיים או
בעשרה של אחת 5 מן^א ועלן קאמר
מי לא קני השאר ויהי נשדות
בחוקה של אחת מהם קונה דלהא
דמא דאי החוק באפסר ממס^א מאי
מימימ מהא דילמא הכא שאני שהחוק
בכולן^א ונראה דדוקא שנתן דמי כל
הבהמות כי הרי בדעינין שנתן שמתן
דמי כולן ומשני התם איגודו צדו
כלומר ראי היה להיוט צדו אם יראה
לאחוז באפסר ככולן קשורים באפסר
אחד ויקנה כולן השתא נמי היה
כמחבורות יחד אבל שדות אינו יכול
לאחוז כולן כאחד: **אמן באיש**
זה אמן באיש אחר ב' ור"ת
מנ"ל כל מהו האן כלל כמיצ אחר
אמר וי"ל ממד האן מפיק שפיר אבי
ושבועה ואיש זה ואיש אחר שהרי
אכל מה דכמיצ בפרשה קאי ואלה
ושבועה בדיליך כמיצ בפרשה וכמיצ
נמי תחת אישך דמשמע בין מאיש
זה בין מאיש אחר ואמר אמן קאי
לארוסה ושומרת יבם דלא כמיצ
בפרשה סי: **א"ר** דקני לה בשוהיא
ארוסה וקא משקי לה בשוהיא נשואה.
ותחת אישך דמשמע רחמנא היה
משמע כלומר שאת עממיך אחר איש
ואם תאמר מנ"ל לפרושי קרא הכי הא

במה דברים אמורים שנתן לו דמי בולים. וחס אמרם כלל חוקה נמי קנה מעטם כסף ויזיל דמיירי באמרתא דלח קנו בכספא^א וחס^א ומאי קאלמי רפה כח חוקה מכה כסף והלא חוקה אינה מועלת בכלל כסף ואומר הר"ם בדמננה מביח קנה כולם כשהחזיק באחת מהן בכלל כסף וה"ר שמואל מאיברא פ"י

האשה נקנית פרק ראשון קידושין

"במה דברים אמורים שנתן לו דמי כולן אבל
 לא נתן לו דמי כולן לא קנה אלא כנגד
 מעותיו מסייע ליה לשמואל^א דאמר שמואל
 מכר לו עשר שדות בעשר מדינות כיון
 שהחזיק באחת מהן קנה את כולן אמר רב
 אחא בריה דרב איקא תדע שאילו מסר לו
 עשר בהמות באפסר אחד ואמר ליה קני מי
 לא קני א"ל מי דמי התם איגודו בידו הכא
 אין איגודו בידו איכא דאמר דרב לא אחא
 בריה דרב איקא תדע דלא קני אילו מסר לו
 עשר בהמות באפסר אחד ואמר לו זו קני
 מי קני מי דמי התם גופים מוחלקים הכא
 סדנא דארעא חד הוא: וחוקקים את הנכסים
 וכו': אמר עולא מנין לגלגול שבועה מן
 התורה שנאמר וְאָמַרְתָּ הָאִשָּׁה אֲמֵן אֲמֵן
 ותנן^ב על מה היא אומרת אמן אמן על
 האלה אמן על השבועה אמן אם מאיש זה
 אמן אם מאיש אחר אמן^ג שלא ספיתי ארוסה
 ונשואה ושומרת יבם וכנוסה האי ארוסה
 היכי דמי אליבא דקני לה כשהיא ארוסה
 וקא משקי לה כשהיא ארוסה ותתנן^ד הארוסה
 ושומרת יבם לא שותות ולא נוטלות כתובה
 מ"ט^ה תחת אישך אמר רחמנא^ו וליבא אלא
 דקני לה כשהיא ארוסה^ז ונסתרה כשהיא
 ארוסה וקא משקי לה כשהיא נשואה^ח מי
 בדקי לה מיא^ט ונקה האישי מעון אמר
 רחמנא יבזמן שהאישי מנוקה מעון מיס
 בודקים את אשתו אין האישי מנוקה מעון
 אין המיס בודקים את אשתו^י הלא עי'
 לגלול אשכחן סוטה דאיסורא ממונא מנלן
 "תנא דבי רבי ישמעאל ק"ו ומה סוטה
 שלא

במה דברים אמורים. דקנה בחוקה דשדה זו את שדה אחרת שאינה
סמוכה לה בזמן שמתן לו כי ומתעלעלין הקניין עם קרקע נמי שבה
שאינה סמוכה לה דמי והיינו דרבא: **מסייע ליה לשמואל.** הך דקמני
ביון שהחזיק בחמם מהן קנאן **כולן: אגודו בידו.** כולן אגודות בלא
זה שבדיו: **איכא דאמרי פדע** קני. וליתא דשמואל: וזו לא תיקני
לז: **ואמר ליה זו קני מי קני.** וישארה הא אמר זו. הכא נמי כי
לחוקה בזה האין השאר נזכרת ועמי
זו קני הוא: **גופין מוחלקין.** ומה
אמר ליה זו קני הוא משמע ולא קנה
השאר הכא לא זו קני הוא: **דסדא**
דארעא פדע הוא. דהא כולה מחוזרת:
סדא. סטיני' כמו סדן של נפחים
כלומר שטח. וחיבורו הקרקע חד
דהא כולה מחוזרת: **אמן אמן.**
יפירא למידעש ביה גלגול דקא
מסיים ואילו אמן שלא סטיני' ארוסה
ונשואה ולא אפשר לאוקמה אלא
בגלגול: **על פאלה.** ירכן נופלת
וגו': **השצועה.** שהיא משציעה
הכסן ואומר משציעני עליך שלא
נעמחלם דכדכבי (במזרח ה) והשציע
אחות: **כנוסה.** שיין למיתמי צבי
יצמה. שמואל יצם ממחמת ומנפה
ליצום כמו שמר את הדבר (בראשית
ל) להכי שיין לשון כניסה דכדכבי
(דברים כה) לא תהיה אשת המת
החולה לאיש זר אלא יצמה יאמנה
לאשה צבית: **זי יומא זר.** ומשקא
לה כשהיא ארוסה. ומילי מילי קמני
ולא שמשצע על כולם כחמד וה"ק
בין שהיא ארוסה בין שהיא נשואה
יכול להשציעה ולהשקותה: **לא שווא.**
אם נסמרו דבצנין מתח אישה"ה. **ולא**
נוטולום כדכבש. שהיא גרמה לעמלה
ליאסר עליו: **וקא משקא לה כשהיא**
נשואה. על סמירת אירוסין: **ונקא**
האי. שלא בא עליה אחר שסמרה
שנאסרה עליו בסמירה זו: **ה"ג**
אלא לאו ע"י גלגול. ולא גרסינן
דקני לה כשהיא ארוסה ואפסתר
ונכנסה לחופה דו': גלגול. שכינה לה כשהיא נשואה ונסתרה ומגלגל
עליה שצוה על אירוסין אע"פ שלא היו ראויין לשצוה כצני עמלן
שהיה לא **ע"י קנא.** ואי קנינה הויא לה לאוקמה דקמני לה ארוסה אפסתר
ומשקא לה נשואה וקרינה בחת אישך וכוון שלא בא
עליה דהוא ליה מנוקה מעון הא צבי לאוקמה הכי במסכת יצמות
(דף נח.) ואחצינא עליה מזלעדי אישך **עקדמה** סביבת צעל לצועל
ולא עקדמה סביבת מעון צעל לצעל הילכך אין לך להשציעה על זנות
של אירוסין שצום ענין אלף ע"י גלגול דזנות אירוסין קדמה
לסביבת צעל הוא ויצמות איכא דמקוי לה כצא עליה ארוס
צבית אציה ועולא לא סביבא ליה ההוא שנינא:

שלא
השבוה על אירוסין אע"פ שלא היו ראוין לשבוהה בשני עמנן
שיך זהו שבוהה אלא קשיא הוה ליה לאוקמה דבטי לה כשהיה
ובגון שלא בא עליה דהוה לה מנוקה ממנה הא שני לאוקמה
בזה בעל לבועל ולא שקדמה שכיבת בועל לבועל הילכך אין לך
ספק קדמה שכיבת בועל הוא וביצימות (ג"ז) שם איכא דמקוי ע"ה
ואי דחיקא הוה כן פירש הקוטורס וקשה דאשכחן שני עמנן
ואי כההיא אירוסין סתם איכא אומר דרמנא פרט לארסיה וכל
ועל לבועל אלא ש"מ ספקא איךא שניא דאשכחן דאשכחן ארסן בביית
לאוקמה כנכנסה לחופה ולא נבעלה דסביר לה כשמואל דאמר אין
סתם איךא וא"ת לרב דאמר אין חופה בפסולות א"כ יכול לאוקמה
ה"מ מ"ל וי"ל דנפקא ליה מאמנן מאיש זה אמנן מאיש אחר כלומר
דאשכחן וא"ת ועולא אמאי לא מפיק גלגול שבוהה מאמנן מאיש זה ומאיש
עה מאיש אחר היינו משום דאיתו איש אחר שיך זו שבוהה אם
שחא דרמנא גלגול שבוהה דקרקע לגלגול דארסיה ויחא שפיר
סתם לרב היכי מפיק גלגול שבוהה מאיש אחר הא לא דמי לה כדפרישית
ו' דלא שיך זו שבוהה אפי' הכי מגלגלין ועולא לית ליה האי סברא:
ספק

[illegible]

תורה אור השלם

1. וְבָאוּ הַמֵּיִם הַמֶּאֱרָרִים
הָאֵלֶּה בְּמַעֲיָן לַצִּבּוֹת
בְּטֵן וְלִנְפֹל יוֹרֵר וְאִמְרָה
הָאִשָּׁה אֲמֵן אֲמֵן:
בְּמַדְבָּרָה כ כ
2. וְאֵת כִּי שָׁסִיתִי תַחַת
אִישׁוֹר וְכִי נִטְמַאת וְיִתֵּן
אִישׁ כֶּךָ אֶת שִׁכְבָּתוֹ
מִבְּלַעֲדִי אִישׁוֹר:
בְּמַדְבָּרָה כ
3. וְנִקְחָה הָאִשָּׁה מִן
וְהָאִשָּׁה הָהוּא תִּשָּׂא אֶת
שִׁנָּה: בְּמַדְבָּרָה ל א

לעזי רש"י

טריינ"ק [טרוינ"ק].
סדן, גזע.

מוסף תוספות

- א. דמירי
 שובכתי את השטר. מן.
 הראש' (מי לעיל מ.).
 ב. דאמר לקמן (מד).
 ג. ברוך האיש מקדש שקדו
 במכר שקנה ואי מלוה
 הוצאתי תנינא כמה קנאו.
 ד. רשב"י ויבמות' אבא.
 ה. תנא ע' פטוש. ז. אבל
 לישא נתון לו דמי אבא.
 ו. משמע הכי. ח. דליכא
 מסיירה לא באותה אשתי
 וזו ואחריניתא קנאו
 אנבה. מוס' הראש'.
 י. שכולן שטרות ואשתי
 אחד אחד באספר לקנות
 כירה. טז. ה. דשיימא
 מביה על ז' כמו על ז'.
 מוס' טו. ו. דהשאה לו
 מבעטין מתחת אשת
 ביון דהשאה בשעת
 ההשאה היא תחת בעלה.
 ז. דמי.
 ח. לקנות' מוס' הראש'.

תום' ר"י הזקן

קני כולם מי לא קני.
פי' למאן דאית ליה (ק)
בהמה נקנית במסירה. וזו
לא תקני. לא גרסינן,
אלא זו קני מי קני,
ופי' לשארא, דהא קאמר
ליה זו. אפסר. קבישטור"
בלעז. סדנא. כמו סחן
שנפחים, כלומר הול
מדובק, ודין נתן הול
עשר שדות בעשר מדינות
והחזיק באחת מהן ביארנו

בחקות הבתים שקונה כולם, וכ"כ הר"ם (פ"ח) [פ"א ה"ח], ומ"ש שם רבינו שמואל כתבנו שם. ואיתא נמי להא דשמואל במהכור את הבית (ב"ב סו, א), ארסא. וזה ודאי על [יד] גלגול שקנא לה כשהיא נשואה ונסתרה וקא משקי לה וקא מגלגל לה השתא אם שטתה כשהיא ארסא, אבל ארסא אינה שותה דתניא תחת אישך פרט לארסא.

